OFFICIUM

B. PETRI GONZALEZ,

SANCTI TELMI VULGO APPELLATI, CONFESSORIS ORDINIS PRÆDICATORUM, ECCLESIÆ ET DIOECESIS TUDENSIS,

Necnon & Nautarum acclamatiſſimi Patroni. Duplex pro omnibus Hiſpaniarum Diœceſibus.

Et in Diœceſi Tudenſi Feria ij. poſt Dominicam in albis. Duplex 1. claſſis cum Octava.

DIE XIV. APRILIS.

In feſto beati Petri Gonzalez, ſancti Telmi vulgò appellati, Confeſſoris Ordinis Prædicatorum. Duplex.

Omnia de Communi Confeſſoris non Pontificis, præter ſequentia.

Oratio.

Deus, qui in maris perículis constitútis beati Petri opem ſingulârem oſténdis, ejus nobis interceſſiône concêde, ut in hujus vitæ procéllis tuæ grátiæ lumen ſemper affúlgeat, quo ætérnæ ſalûtis portum inveníre valeâmus. Per Dóminum.

Lectiones j. Nocturni de libro Eccleſiaſtici. Beâtus vir, de Communi.

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

Petrus González, ſanctus Telmus vulgò appellâtus, Froméſtæ in Hiſpánia apud Paléntiam piis, ac nobílibus paréntibus ortus eſt. Adoléſcens ſub Epíſcopi Palentíni avúnculi ſui cura ingénuis ártibus, & Philoſophiæ óperam dedit ingénio ad præclâra quæque aptíſſimo: ſed ejúſdem ecclésiæ Canonicátu, & mox étiam Decanâtus dignitâte auctus, honôrum, ac divitiârum illécebris juveníliter abréptus, ſæculi vanitáti paulò libériùs indúlſit. Accidit verò, ut cùm ipſo Domínicæ Nativitâtis die, equo ſpléndidè phaleráto, æquálium comitátu totam urbem laſciviens circumcursâret, equo in profúndum lutum repéntè prolápſo, dejéctus ipſe, multôque cœno inquinâtus, ſpectántium riſu, ſanníſque excéptus ſit: quo inſigni pudôre ſuffûſus, & mundi, cui placêre ſtudúerat, contuméliam réputans, ſe viciſſim, à quo ſpretus eſſet, ſpretûrum conſtituit. Igitur paulò pòſt, magna ómnium admiratiône, in Prædicatôrum Ordinem ſeſe recêpit, ubi vétetem hóminem cum áctibus ſuis éxuens, novúmque índuens, exímiæ póſuit tyrocínia ſanctitâtis.

℟. Honéſtum fecit illum Dóminus, & cuſtodìvit eum ab inimícis, & à ſeductóribus tutâvit illum, * Et dedit illi claritâtem ætérnam, alle-

allelúia. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Et dedit illi claritâtem.

Lectio v.

AD céteras autem virtútes, quibus brevì magnóperè excélluit, charitâtem áttulit proximôrum salûtis cupidíssimam: quare absolúto sacrârum litterârum stúdio, sancto Patre Domínico ad imitándum sibi propósito prædicatióni se totum dedit, nihil à Deo impénsiùs flagitans, quàm ut revocándis in viam salûtis animâbus pérditis idóneus efficerêtur. Severíssimam Apostólico more in eo múnere paupertâtem exércuit. Quocúmque exciperêtur hospítio non inde priùs exîbat, quàm íncolas omnes sacra exomologési expiâsset. Sermo illi vivus & éfficax, quo audiéntium corda ádeò pervadêbat, ut per eas, quas Apostólico zelo peragrâvit Hispániæ Províncias, innúmeros ferè peccatóres ad pœniténtiam addúxerit. Ferdinándum Regem, cognoménto Sanctum, in várias adversùs Mauros expeditiónes eúntem secûtus, consíliis, exémplo, & oratiónibus mirífĭcè juvit. Venústas féminas ejus amôre captas, aliásque procacióres ad eum immíssas, ut pudicítiæ ejus insídias strúerent, non solùm strénuè répulit, sed étiam ad meliôrem vitæ frugem convértit.

℟. Armâvit eum Dóminus, & ornâvit eum, stolam glóriæ índuit eum: * Et ad portas paradísi coronâvit eum, allelúia. ℣. Induit eum Dóminus lorîcam fídei, & ornâvit eum. Et ad portas.

Lectio vj.

MInio flúmini prope Ribadáviam longè rápido, atque effúso, pública transeúntium utilitâte pontem amplíssimum ferè miráculo impósuit, accíta ad óperis molitiônem ingénti structôrum manu; quibus cùm cibus aliquándo deficeret, evocátos quotquot iis reficiéndis sufficerent pisces, manûque prehénsos iísdem præbuit. Sed & sócios labôre itíneris atque inédia ferè deficiéntes, pane, & vino cœlitùs suppeditátis recreâvit. Adhuc vivens, in sævíssima maris procélla à Nautis invocâtus, eísdem sese conspícuum exhibuísse fertur, tempestatémque sedâsse. Prophético spíritu futûra multa prænuntiâvit, atque in primis extrêmum vitæ suæ diem, quo adventánte in Tudénsem sese urbem recêpit, ubi méritis & labóribus plenus sancto fine quiêvit. Ejus corpus honorífico sepúlchro, unde mira fragrántia óleum emanâsse tráditur ægris salubérrimum, ab Epíscopo Tudénsi in Cathedráli ecclésia cónditum est, ubi asservâtur, & cólitur. Ejus miraculôrum fama ad remótas usque Américæ regiónes pervagáta, ingénti populôrum veneratióne invocári, & coli cœpit, à Nautis cum primis, qui ejus opem in maris tempestátibus præsentíssimam expérti, eum sub appellatióne sancti Telmi in Tutelârem sibi adscivérunt. Urbs étiam, & Diœcêsis Tudénsis eum sibi Patrônum principâlem nuncupavérunt. Illîus cultum continénter propagâtum approbâvit Benedíctus Décimus Quartus, ejúsque Festum cum Officio, & Missa

Missa primùm ab Univérso Ordine Prædicatôrum, necnon à Clero Palentíno, & Tudénsi, deínde ab ómnibus Hispaniârum Diœcésibus celebrári concéssit.

℟. Iste homo perfêcit ómnia quæ locûtus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus, allelúia ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, & pervênit ad cœléstia regna. Quia te. Glória Patri. Quia te.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélii secúndùm Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 10.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Eúntes prædicâte, dicéntes: Quia appropinquâvit regnum cœlôrum. Et réliqua.

Homilîa S. Joánnis Chrysóstomi.

Homilia 33. in Matthæum.

COnsidera quáliter Dóminus non minôrem curam habet, ut mores eôrum in mélius redûcat, quàm ut signôrum præbeat potestâtem. Nam ut osténdat absque nobilitâte morum, nihil signa valêre; utque in nullum fastum ánimi, atque tumôrem incíderent, gratìs, inquit; accepístis: deínde ne cupiditâte pecuniârum moveréntur, íntulit, gratìs date. Nam ne quasi sua ipsôrum potestâte miràcula faciéntes indè superbírent, gratìs, dixit, accepístis: nihil largímini iis, qui vos recípiunt. Non enim tamquam mercêdem vestris labóribus débitam, ista accepístis, mea enim est grátia. Sic ígitur áliis quoque hæc beneficia, quorum nullum potest condígnum præmium inveníri, gratìs date.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operâtus est, & de omni corde suo laudâvit Dóminum: * Ipse intercêdat pro peccátis ómnium populôrum, allelúia. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, & pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Lectio viij.

POst hæc, cùm radîcem ómnium malôrum volúerit evéllere, vitiorúmque fundaméntum dirúere: non possideâtis, inquit, aurum, nec argéntum, nec pecúniam in zonis vestris, non peram in via, nec duas túnicas, nec calceaménta, nec virgam. Non dixit, non accipiâtis vobíscum, sed non possideâtis: ut si & aliúndè recipere possent, recusárent tamen, ac perniciôsam hanc ægritúdinem fúgerent. Quo deíndè præcépto multa proféctò compléctitur cómmoda. Primùm, ut nulla de discípulis possit esse suspício: deíndè ab omni sæculári cura sic ipsos líberos reddit, ut prædicatióni solùm vacâre possint: demùm imménsam suam poténtiam ipsis patéfacit, quod & póstea commemorâvit, dicens: Numquid vobis tunc áliquid défuit, quando vos nudos absque cálceis misi?

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, & lucérnæ ardéntes in mánibus vestris, * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum quando revertâtur à núptiis, allelúia. ℣. Vigilâte ergo, quia nescìtis qua hora dóminus vester ven-

ventûrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos. Lectio ix.

ILlud étiam consideratiône dignum est, quo non incípiens statim dixit non possideâtis aurum, nec argéntum, sed cùm priùs mundándi lepróśos, ejiciéndi dæmónia potestâtem eis déderit, tunc íntulit, nihil possideâtis, gratìs accepístis, gratìs date. Sic rebus ipsis dócuit utília se, & honésta, & facília factu eis præcípere. Sed ínquies, cétera quidem non absque ratiône certa dicta esse: quid autem, ut peram non hábeant in via, nec duas túnicas, nec virgam, nec calceaménta, quanam de causa eis injúnxit? Exactissimè certè sublimiôris vitæ fundaménta vóluit jacêre: sic & in superióribus, nullam de crástina die curam ipsos habêre dócuit.

Te Deum laudâmus.

HISPANIARUM.

POrrectis SS. D. N. Benedicto Papæ XIV. precibus à R. P. D. Ildefonso Clemente de Arostegui, nomine Catholici Hispaniarum Regis, ut Officium proprium cum Missa sub ritu Duplici primæ Classis cum Octava, in honorem beati Petri Gonzalez, vulgò San-Telmi nuncupati, pro Civitate & Diœcesi Tudensi jam concessum, extendere dignaretur ad omnes Hispaniarum Diœceses, Sanctitas sua pro gratia extensionis Officii, & Missæ, prout petitur sub ritu majori tantùm, ad omnes præfatas Diœceses benignè annuit. Die 18. Septembris 1748.

D. F. Cardinalis Tamburinus, Præfectus.

Loco ✠ Sigilli.

T. Patriarcha Hierosolymitanus, Secretarius.